

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระร่วง.

_____ .(2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาดพระร่วง.

กิตติพร ปัญญาภิญ โภค. (2544). วิจัยทางการศึกษา. เอกสารตำราเรียนภาษาไทยประเมินผลและวิจัย การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จริราวรรณ เกิดผล.(2547). การศึกษาความคิดระดับสูงของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางด้าน คณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากการสอนโดยใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหาทาง คณิตศาสตร์.ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยคริสต์วินิฟร วิโรฒ.

เจษฎ์สุดา จันทร์อุ่น. (2542). การศึกษาความสามารถและกลวิธีในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐพร พาใจธรรม.(2546). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิต สองมิติและรูปเรขาคณิตสามมิติที่มีต่อความรู้สึกเชิงปริภูมิสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหลวง จังหวัดน่าน .การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช .

ปานทอง คุณนาดศิริ.(2541). การสอนเรขาคณิต ในระดับประถมศึกษาในครัวเรือนที่ 21 .

วารสาร สารสนเทศ, 26 (102) , 3-5.

ปริชา เนาว์เย็นผล .(2537) . การแก้โจทย์ปัญหา : ประมวลสาระชุดวิชาสารัตถะและวิทยวิธีทางวิชา คณิตศาสตร์ หน่วยที่ 12 -15 .กรุงเทพฯ: สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช .

พรพิพา โสกันทัต.(2552).การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง การประยุกต์สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวด้วยกลวิธีที่หลากหลาย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสันรายวิทยาคณ จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิมพ์พูด ศุต้านันต์.(2550).การใช้กลวิธีการวางแผนเพื่อขยายความคิดเพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับต้น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พร้อมพรณ อุดมสิน. (2544). การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2550). ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์.กรุงเทพฯ: สาขาวิชาคณิตศาสตร์มัธยมศึกษา.

_____. (2547). หนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน คณิตศาสตร์ เล่ม 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 . กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2546). เอกสารเสริมสำหรับครู เรื่อง ความรู้สึกเชิงปริภูมิ (spatial sense) .กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์พัฒนาธุรกิจ

_____. (2546). เอกสารเสริมความรู้ทางคณิตศาสตร์ เรื่อง เรขาคณิตและความรู้สึกเชิงปริภูมิ (Geometry and spatial sense).กรุงเทพฯ. สำนักพิมพ์ เอส.พี.เอ็น.การพิมพ์ จำกัด.

_____. (2544). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

_____. (2543). มาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: หน่วยการพิมพ์สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

ติรพร ทิพย์คง.(2544).การแก้ปัญหาคณิตศาสตร์.กรุงเทพฯ:ศูนย์พัฒนานักเรียนสื่อ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

สุนีย์ เงินยาง. (2546). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้โจทย์สมการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพะ夷พิทยาคม จังหวัดพะ夷.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุรangs โค้วตระกูล. (2550). จิตวิทยาการศึกษา.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกิญ พิทักษ์ศักดากร.(2541). การสอนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการแก้ปัญหาของโพลยาในโรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อัมพร มีคนอง.(2546). คณิตศาสตร์ : การสอนและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Adams, Sam., Ellis, Leslie & Beeson, B. F.. (1977) . **Teaching Mathematics :with Emphasis on the Diagnostic Approach.** New York :Harper & Row.

Baroody, Arthur J.(1987).**Children's mathematical thinking.** New York : Teacher College Press.

Leonard, Kennedy& Steve,Tipps (1997). **Guiding Children's Learning of Mathematics.** 8th ed. Wadsworth Publishing Company.

Polya, George. (1957). **How to Solve it.** 2nd ed. New York.

Musser, Gary & Burger, William . (1997). **Mathematics for elementary teachers.** Simon & Schuster/A Viacom Company.

ภาคผนวก

ភាគធនវក ៦

រាយនាមផ្លូខិះយវជាលួ

รายงานผู้เขี่ยวชาญ

ตรวจสอบแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวรรณี นิมมานพสุทธิ์
สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. อาจารย์ ดร.ศักดา สัวทะนันท์
อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ครูสิวารณ์ โพธิ์อุบ
ครูโรงเรียนบ้านก้อจั้ดสรร จังหวัดลำพูน

ตรวจสอบแบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวรรณี นิมมานพสุทธิ์
สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. อาจารย์ ดร.ศักดา สัวทะนันท์
อาจารย์โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
3. ครูสิวารณ์ โพธิ์อุบ
ครูโรงเรียนบ้านก้อจั้ดสรร จังหวัดลำพูน

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

เรื่อง พื้นที่ผิว และปริมาตร

วิชา คณิตศาสตร์		ภาคเรียนที่ 1
เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเปรียกคณิตสองมิติ และสามมิติ		จำนวน 1 คาบ
สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	ช่วงชั้นที่ 3	ขั้นพัฒนาศึกษาปีที่ 3

สาระการเรียนรู้

รูปเปรียกคณิตสองมิติ เป็นรูปในรูปแบบที่มีความกว้างกับความยาว หรือเป็นเพียงพื้นหน้า หนึ่งของรูปเปรียกคณิตสามมิติ เช่น รูปสามเหลี่ยม สี่เหลี่ยมผืนผ้า สี่เหลี่ยมจัตุรัส ห้าเหลี่ยม หกเหลี่ยม วงศ์กลม เป็นต้น

รูปเปรียกคณิตสามมิติ เป็นรูปที่มีความหนา หรือความสูง เพิ่มจากรูปสองมิติ ที่มีเพียงความกว้าง และความยาว เท่านั้น ได้แก่ ปริซึม ทรงกระบอก พีระมิด กรวย และทรงกลม

ปริซึม คือ รูปเปรียกคณิตสามมิติที่มีฐานทั้งสองเป็นรูปเหลี่ยมที่เท่ากันทุกประการ ฐานทั้งสองอยู่บนรูปแบบที่ขนานกัน และด้านข้างแต่ละด้าน เป็นรูปสี่เหลี่ยมด้านขนาน ในการเรียกชื่อของปริซึมจะเรียกตามลักษณะฐานของปริซึม เช่น ปริซึมสามเหลี่ยมด้านเท่า ปริซึมสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ทรงกระบอก คือ รูปเปรียกคณิตสามมิติที่มีฐานสองฐานเป็นรูปวงกลมที่เท่ากันทุกประการ และอยู่บนรูปแบบที่ขนานกัน และเมื่อตัดรูปเปรียกคณิตนั้นด้วยรูปแบบที่ขนานกับฐานแล้ว จะได้หน้าตัดเป็นวงกลมที่เท่ากันทุกประการกับฐานเสมอ

พีระมิด คือ รูปเปรียกคณิตสามมิติที่ฐานเป็นรูปเหลี่ยมใดๆ มียอดแหลมที่ไม่อยู่บนรูปแบบเดียวกันกับฐาน และหน้าทุกหน้าเป็นรูปสามเหลี่ยมที่มีจุดยอดร่วมกันที่ยอดแหลมนั้น ในการเรียกชื่อของพีระมิด จะเรียกตามลักษณะฐานของพีระมิด

กรวย คือ รูปเปรียกคณิตสามมิติที่มีฐานเป็นรูปวงกลม มียอดแหลมที่ไม่อยู่บนรูปแบบเดียวกันกับฐาน และเส้นที่ต่อระหว่างจุดยอดและจุดใดๆ บนขอบของฐานเป็นส่วนของเส้นตรง

ทรงกลม คือ รูปเปรียกคณิตสามมิติที่มีผิวโค้งเรียบ และจุดทุกจุดบนผิวโค้งอยู่ห่างจากจุดคงที่จุดหนึ่งเป็นระยะเท่ากัน โดย จุดคงที่นั้น เรียกว่า จุดศูนย์กลางของทรงกลม และระยะที่เท่ากันนั้น เรียกว่า รัศมีของทรงกลม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ด้านความรู้

- นักเรียนสามารถอธิบายได้ว่ารูปเรขาคณิตสามมิติที่กำหนดมาให้ประกอบด้วยรูปเรขาคณิตสองมิติชนิดใดบ้าง
- นักเรียนสามารถบอกชนิดของรูปสามมิติที่กำหนดให้ได้

ด้านทักษะ / กระบวนการ

- นักเรียนสามารถใช้การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ
- นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา
- นักเรียนมีความสามารถในการให้เหตุผลเกี่ยวกับการจำแนกรูปเรขาคณิตชนิดต่างๆ ได้

ด้านคุณลักษณะ

- นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้
- นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอน	พฤติกรรมของนักเรียน
ขั้นนำ <ol style="list-style-type: none"> ครุยกตัวอย่างรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติที่นักเรียนพบเห็นในชีวิตประจำวันแล้วให้ นักเรียนบอกว่าเป็นรูปเรขาคณิตสองมิติหรือ สามมิติ พร้อมเหตุผล 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนบอกได้ว่ารูปเรขาคณิตที่ครุกำหนดให้ เป็นรูปเรขาคณิตสองมิติ หรือสามมิติ
ขั้นสอน <ol style="list-style-type: none"> ครุแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 3 – 5 คน พร้อมทั้งแจกอุปกรณ์ที่เป็นรูปทรงสามมิติชนิดต่างๆ ครุให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันจัดกลุ่มของ รูปทรงเรขาคณิตสามมิติที่แจกให้ พร้อมทั้ง 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนใช้คำว่า ฐาน ในภาระบุส่วนหัวและ ส่วนท้ายของรูปเรขาคณิตสามมิติ - นักเรียนแต่ละกลุ่มให้เหตุผลได้ว่าถ้าแบ่ง รูปทรงเรขาคณิตสามมิติตามฐาน จะได้ว่า รูป เเรขาคณิตสามมิติที่มีฐานที่เหมือนกัน 2 ฐาน(มี

<p>อธิบายเหตุผลในการจัดกลุ่ม ซึ่งนักเรียนอาจให้เหตุผลโดย แบ่งตามฐาน แบ่งตามด้านข้าง (ผิวข้าง) เป็นต้น</p>	<p>ส่วนหัวและส่วนท้ายเท่ากันทุกประการ(คือ ปริชีน และ ทรงกระบอก , รูปเรขาคณิตที่มีฐาน 1 ฐาน คือ พีระมิด และกรวย ส่วนรูประขาคณิตสามมิติที่ไม่มีฐาน คือ ทรงกลม - นักเรียนแต่ละกลุ่มให้เหตุผลได้ว่าถ้าแบ่งรูปทรงเรขาคณิตสามมิติตามด้านข้าง จะได้ว่าด้านข้างเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า คือ ปริชีน ด้านข้างเป็นรูปสามเหลี่ยม คือ พีระมิด ผิวข้าง ไม่เป็นรูปเหลี่ยม คือ ทรงกระบอก ทรงกลม และ กรวย</p>
<p>ขั้นสรุป</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของรูปเรขาคณิตสองมิติและสาม มิติ ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมาย และ ชนิดของรูปเรขาคณิตสามมิติซึ่งแบ่งตามฐาน โดยครูอาจอธิบายส่วนที่คล้ายกันของปริชีน และทรงกระบอกเพิ่มเติม เช่น <ul style="list-style-type: none"> ตามนักเรียนว่ารูปปริชีนที่นักเรียนเห็น นี้เป็นปริชีนสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีด้านข้าง อยู่ 4 ด้าน แล้วถ้าหากเป็นปริชีนฐาน แปดเหลี่ยม จะมีด้านข้างกี่ด้าน (8 ด้าน) ปริชีนฐาน 16 เหลี่ยม จะมี ด้านข้างกี่ด้าน (16 ด้าน) แล้วถ้าเป็น ร้อยๆ เหลี่ยม นักเรียนคิดว่าจะมีกี่ ด้าน (ร้อยๆ ด้าน) แล้วนักเรียนคิดว่า ฐานของมันจะเป็นรูปอะไร(วงกลม) เป็นเหมือนรูปหนึ่งแบบ (ครูหยิบรูป ทรงกระบอกขึ้นมา) ด้านข้างที่เกิดขึ้น มันมีเยอะมาก จนกลายเป็นรูปทรงอีก 	<ul style="list-style-type: none"> รูปเรขาคณิตสามมิติจะประกอบไปด้วยรูประขาคณิตสองมิติ เช่น ปริชีนฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้า จะประกอบไปด้วย รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า 6 รูป ทรงกรวย มีฐานเป็นรูปวงกลม นักเรียนบอกความหมายของปริชีน ทรงกระบอก พีระมิด กรวย

<p>รูปหนึ่ง ซึ่งเราจะเรียกมันว่า</p> <p>ทรงกระบอก ซึ่งฐานทั้งสองจะเป็น</p> <p>รูปวงกลมที่เท่ากันสองวง</p>	
<p>ขั้นให้งาน</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 ครูแจกใบกิจกรรมที่ 1 เพื่อให้นักเรียนรู้จักส่วนประกอบของรูปเรขาคณิตสามมิติชนิดต่างๆ ครูอธิบายถึงภารกิจการเขียนบันทึกการเรียนรู้จากนั้นครูแจกสมุดบันทึกการเรียนรู้ให้นักเรียนเขียนบันทึก 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 1 เป็นการบ้าน

สื่อการเรียนการสอน

- รูปทรงสามมิติ เช่น กรวย ปริซึม พีระมิด ทรงกลม ทรงกระบอก
- รูปสองมิติ เช่น รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า สามเหลี่ยม วงกลม เป็นต้น
- แบบฝึกหัดที่ 1
- ใบกิจกรรมที่ 1

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้

วิธีวัดและการประเมินผล

- สังเกตจากการทำกิจกรรม และการตอบคำถามของนักเรียน
- การเขียนบันทึกการเรียนรู้
- การทำแบบฝึกหัดที่ 1 และใบกิจกรรมที่ 1

เกณฑ์การวัดและการประเมินผล

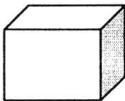
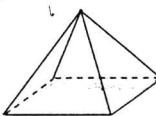
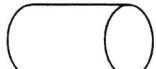
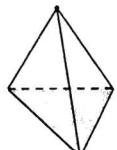
- นักเรียนส่วนใหญ่ตอบได้ถูกต้อง
 - เกณฑ์การประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัด โดยจะประเมินความถูกต้อง ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้
80% ขึ้นไป	=	ดีมาก
70 – 79 %	=	ดี

60 – 69 %	=	ปานกลาง
50 – 59 %	=	พอใช้
ต่ำกว่า 50 %	=	ไม่ผ่านเกณฑ์

แบบฝึกหัดที่ 1

หลังจากที่เพื่อน ๆ เรียนรู้เรื่องชนิดของเรขาคณิตสองมิติและสามมิติมาแล้ว ช่วยบอกฉันทีนะว่า ฉันเป็นรูปเรขาคณิตอะไร อื้ อื้ อย่าลืมบอกชนิดของรูปมาด้วยนะ แล้วถ้าฉันเป็นเรขาคณิตสามมิติอย่าลืมบอกด้วยนะว่า ฉันประกอบด้วยรูปเรขาคณิตสองมิติอะไรบ้าง

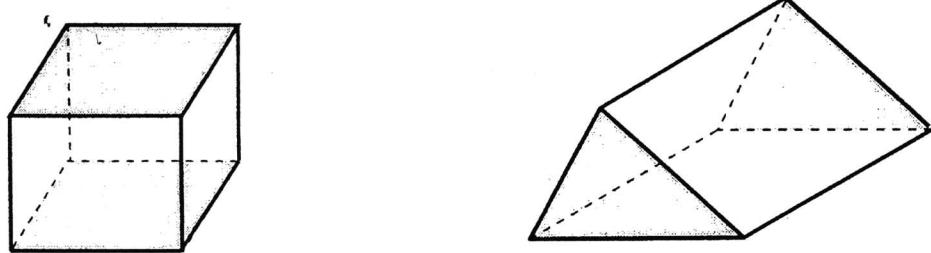
ข้อ	รูปเรขาคณิต	ชนิดของรูปเรขาคณิต	
		สองมิติ	สามมิติ
Ex.		รูปห้าเหลี่ยม 2 รูป รูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า 6 รูป	ปริซึมฐานห้าเหลี่ยมด้านเท่า
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			

ข้อ	รูปเรขาคณิต	ชนิดของรูปเรขาคณิต	
		สองมิติ	สามมิติ
6.			
7.			
8.			
9.			
10.			

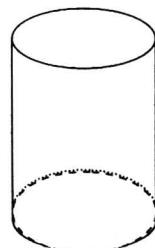
ใบกิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำการศึกษา ค้นคว้า เกี่ยวกับส่วนประกอบต่างๆ ของ ปริซึม ทรงกระบอก พีระมิด กรวย และ ทรงกลม เพื่อตอบคำถามต่อไปนี้

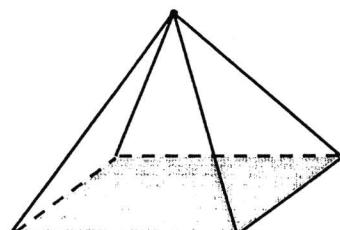
1. จากรูปจงลากเส้นที่บ่งบอกส่วนประกอบต่างๆ ของปริซึมต่อไปนี้

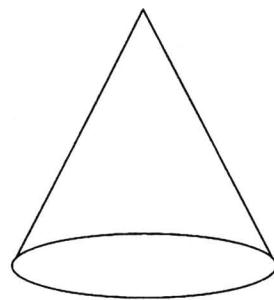
2. จากรูปจงลากเส้นที่บ่งบอกส่วนประกอบต่างๆ ของทรงกระบอกต่อไปนี้

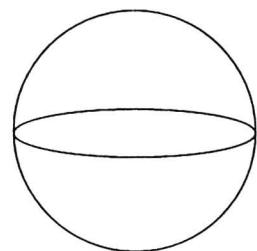
3. จากรูปจงลากเส้นที่บ่งบอกส่วนประกอบต่างๆ ของพีระมิดต่อไปนี้

4. จากรูปของลูกศุกครึ่งขึ้นอกรส่วนประกอบต่างๆ ของรายต่อไปนี้

5. จากรูปของลูกศุกครึ่งขึ้นอกรส่วนประกอบต่างๆ ของทรงกลมต่อไปนี้

**แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
เรื่อง พื้นที่ผิว และปริมาตร**

วิชา คณิตศาสตร์		ภาคเรียนที่ 1
เรื่อง การวัดรูปทรงสามมิติและรูปคลี่จากข้อความที่กำหนด		จำนวน 1 คาบ
สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์	ช่วงชั้นที่ 3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระการเรียนรู้

การวัดรูปแทนข้อความที่กำหนดให้จะช่วยให้นักเรียนเกิดเข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งจะนำไปช่วยในการแก้โจทย์ปัญหาต่อไป โดยลักษณะของรูปทรงและรูปคลี่ที่วัดอาจแตกต่างกันออกไป แต่สิ่งสำคัญคือ ต้องระบุความยาวในแต่ละด้าน ได้ถูกต้อง

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ด้านความรู้

- นักเรียนสามารถวัดรูปทรงสามมิติและรูปคลี่ของรูปทรงสามมิติจากข้อความที่กำหนดได้
- นักเรียนสามารถระบุความยาวที่กำกับในแต่ละด้านของรูปทรงสามมิติ และรูปคลี่ได้ถูกต้อง

ด้านทักษะ / กระบวนการ

- นักเรียนสามารถใช้การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ
- นักเรียนมีความสามารถในการให้เหตุผลในการวัดรูปทรงสามมิติและรูปคลี่จากรูปทรงสามมิติ
- นักเรียนมีความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างรูปทรงสามมิติและรูปคลี่

ด้านคุณลักษณะ

- นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอน	พฤติกรรมของนักเรียน
<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูให้นักเรียนว่าครูปีสามมิติและรูปคลื่อน กล่องทรงปริซึมฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่ครูเตรียมมาให้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนว่าครูปีสามมิติและรูปคลื่นปริซึมฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสได้ถูกต้อง
<p>ขั้นสอน</p> <p>1. ครูกำหนดข้อความ ปริซึมฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีความยาวด้านละ 5 เซนติเมตร สูง 8 เซนติเมตร แล้วให้นักเรียนว่าครูปีสามมิติและรูปคลื่นจากข้อความที่กำหนดให้ โดยให้นักเรียนvacaiให้สมจริง ไม่ต้องมีขนาดเท่ากับที่กำหนดให้ แต่ให้ระบุความยาว กำหนดแต่ละด้านไว้</p> <p>2. ครูให้นักเรียนว่าครูปีสามมิติและรูปคลื่นตาม ข้อความที่กำหนดให้ พร้อมทั้งระบุความยาวกำหนดแต่ละด้าน</p> <p><u>ข้อ 1</u> ทรงกระบอกที่มีความสูง 7 นิ้ว และมีรัศมี 3 นิ้ว</p> <p><u>ข้อ 2</u> พีระมิดฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีฐานยาวด้านละ 6 เซนติเมตร สูง 4 เซนติเมตร</p> <p><u>ข้อ 3</u> ปริซึมฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีความกว้าง 3 เมตร ยาว 5 เมตร สูง 8 เมตร</p> <p><u>ข้อ 4</u> กรวยมีความสูง 5 เซนติเมตร และมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 6 เซนติเมตร</p> <p><u>ข้อ 5</u> ทรงกลมที่มีรัศมี 5 นิ้ว</p> <p>3. ครูเลือกนักเรียนที่ว่าครูปีไทร์ในสังฆะที่ต่างๆ กัน ออกแบบลายหน้าห้อง โดยนำผลงานของนักเรียนไปติดที่ชาร์ทเฉลย</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนว่าครูปีสามมิติและรูปคลื่นปริซึมฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส - นักเรียนว่าครูปีสามมิติและรูปคลื่นปริซึมฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส - นักเรียนว่าครูปีสามมิติและรูปคลื่นปริซึมฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส

ขั้นสรุป 1. ครูสรุปให้นักเรียนว่า การว่าครูปแทน ข้อความที่กำหนดให้จะช่วยให้นักเรียนเกิด เข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยในการแก้โจทย์ ปัญหาต่อไป โดยจะเห็นว่า ลักษณะของ รูปทรงและรูปคลื่นที่ว่าด้วยอาจแตกต่างกัน ออกไป แต่สิ่งที่สำคัญคือ ต้องระบุความยาว ในแต่ละค้านได้ถูกต้อง	
ขั้นให้งาน 1. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 4 เป็นการบ้าน พร้อมทั้งเขียนบันทึกการเรียนรู้

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษชาร์ทที่มีข้อความที่ 1 – 5
2. กระดาษชาร์ทเหลี่ยมข้อความที่ 1 – 5
3. กระดาษสำหรับให้นักเรียนวาดรูป
4. สีเมจิก
5. แบบฝึกหัดที่ 4

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้

วิธีวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม และการตอบคำถามของนักเรียน
2. การเขียนบันทึกการเรียนรู้
3. การทำแบบฝึกหัดที่ 4

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

1. นักเรียนส่วนใหญ่ตอบได้ถูกต้อง
2. เกณฑ์การประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัด โดยจะประเมินความถูกต้อง
 ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

80% ขึ้นไป	=	ดีมาก
70 – 79 %	=	ดี
60 – 69 %	=	ปานกลาง
50 – 59 %	=	พอใช้
ต่ำกว่า 50 %	=	ไม่ผ่านเกณฑ์

แบบฝึกหัดที่ 4

ให้นักเรียนวัดรูปจากข้อความที่กำหนดให้ต่อไปนี้

ข้อ 1 – 6 วัดรูปสามมิติ และรูปคลื่น

1. ปริซึมฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีความกว้าง 3 เซนติเมตร ยาว 4 เซนติเมตร สูง 5 เซนติเมตร
2. ปริซึมฐานสามเหลี่ยมมุมฉาก ที่มีความยาวของด้านประกอบมุมฉากยาว 8 เซนติเมตร และ 6 เซนติเมตร สูง 12 เซนติเมตร
3. ทรงกระบอกอันหนึ่งมีรัศมียาว 7 เซนติเมตร สูง 12 เซนติเมตร
4. ทรงกระบอกที่มีความสูง 10 เซนติเมตร และมีเส้นผ่านศูนย์กลางยาว 8 เซนติเมตร
5. พีระมิดฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีฐานกว้าง 4 เซนติเมตร ยาว 8 เซนติเมตร สูง 10 เซนติเมตร
6. พีระมิดฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีฐานยาวด้านละ 12 นิ้ว และมีสูงอีking 10 นิ้ว

ข้อ 7 - 10 วัดรูปสามมิติ

7. กรวยกลมอันหนึ่งมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 8 เซนติเมตร สูง 7 เซนติเมตร
8. กรวยอันหนึ่งมีสูงอีking 15 เซนติเมตร เส้นผ่านศูนย์กลางยาว 18 เซนติเมตร
9. ทรงกลมมีเส้นผ่านศูนย์กลาง 20 เซนติเมตร
10. ทรงกลม มีรัศมี 8 เมตร

ตัวอย่างกระดาษหารที่เฉลยข้อความที่ 1 – 5

ข้อความ	ผลงานการวาดรูปของนักเรียน	
	รูปทรงสามมิติ	รูปคลี่
1. ทรงกรวยบอกที่มีความสูง 7 นิ้ว และมีรัศมี 3 นิ้ว		
2. พีระมิดฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส ที่มีฐานยาวด้านละ 6 เซนติเมตร สูง 4 เซนติเมตร		
3. ปริซึมฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่ มีความกว้าง 3 เมตร ยาว 5 เมตร สูง 8 เมตร		
4. กรวยมีความสูง 5 เซนติเมตร และมีเส้นผ่า ศูนย์กลาง 6 เซนติเมตร		
5. ทรงกลมที่มีรัศมี 5 นิ้ว		

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง พื้นที่ผิว และปริมาตร

วิชา คณิตศาสตร์

ภาคเรียนที่ 1

เรื่อง การหาพื้นที่ผิวของปริซึมและทรงกระบอก

จำนวน 2 คาบ

สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

ช่วงชั้นที่ 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระการเรียนรู้

แบบที่แสดงถึงลักษณะ รูปคลื่นของรูปเรขาคณิตสามมิติ เรียกว่าพื้นผิวของรูปเรขาคณิต การหาพื้นที่ผิวของปริซึมและทรงกระบอก เป็นการหาพื้นที่ด้านข้างทั้งหมด รวมกับพื้นที่ของฐานทั้งสอง โดย พื้นที่ผิวของปริซึมเท่ากับพื้นที่ทั้งหมดของรูปคลื่นของปริซึม และ พื้นที่ผิวของทรงกระบอกเท่ากับพื้นที่ทั้งหมดของรูปคลื่นของทรงกระบอก

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ด้านความรู้

- นักเรียนสามารถหาพื้นที่ผิวของปริซึมและทรงกระบอกได้

ด้านทักษะ / กระบวนการ

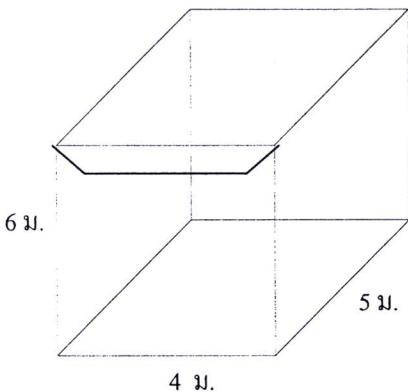
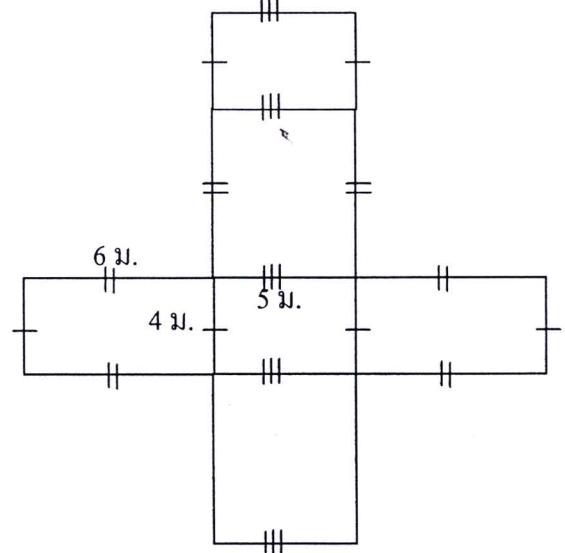
- นักเรียนสามารถใช้การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ
- นักเรียนมีความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาพื้นที่ผิวของปริซึมและทรงกระบอก
- นักเรียนมีความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างการวัดรูปคลื่นกับการแก้ปัญหาเรื่องพื้นที่ผิว

ด้านคุณลักษณะ

- นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย

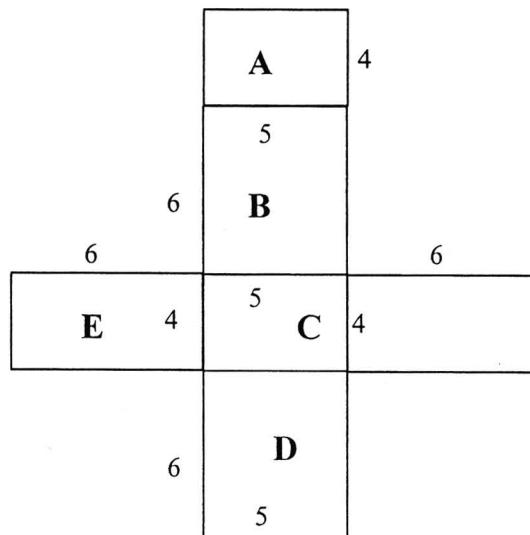

กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอน	พฤติกรรมของนักเรียน
<p>ขั้นนำ</p> <p>1. ครูให้นักเรียนแต่ละคนวัดรูปตามตัวอย่างที่ 1 <u>ตัวอย่างที่ 1</u> ให้นักเรียนวัดรูปสามมิติและรูปคลื่นของปริซึมฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้า กำหนดความกว้าง 4 เมตร ยาว 5 เมตร สูง 8 เมตร พร้อมทั้งระบุตัวเลขกำกับในแต่ละด้าน</p> <p>2. ครูให้นักเรียนที่วัดรูปได้แตกต่างกันนำเสนอรูปที่ตนเองวาด</p>	<p>- นักเรียนวัดรูปปริซึมฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้า และรูปคลื่น ได้ดังนี้</p> <p>6 ม. 4 ม. 5 ม.</p> <p>6 ม. 4 ม. 5 ม.</p>
<p>ขั้นสอน</p> <p>1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 3-5 คน</p> <p>2. จากตัวอย่างที่ 1 ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มหาพื้นที่ทั้งหมดของรูปคลื่น</p>	

3. ครูให้นักเรียนที่แก่ปัญหาโดยใช้วิธีที่แตกต่างกันมานำเสนอ

- นักเรียนหาพื้นที่ห้องหมดได้จาก พื้นที่ของรูปคลื่นไปสี่เหลี่ยมผืนผ้าทุกรูปนำรวมกัน ซึ่งอาจหาได้ดังนี้

รูป A และ C มีขนาดเท่ากัน

$$\begin{aligned} \text{จะได้พื้นที่} &= 2 \times \text{กว้าง} \times \text{ยาว} \\ &= 2 \times 4 \times 5 \\ &= 40 \text{ ตารางเมตร} \end{aligned}$$

รูป B และ D มีขนาดเท่ากัน

$$\begin{aligned} \text{จะได้พื้นที่} &= 2 \times \text{กว้าง} \times \text{ยาว} \\ &= 2 \times 5 \times 6 \\ &= 60 \text{ ตารางเมตร} \end{aligned}$$

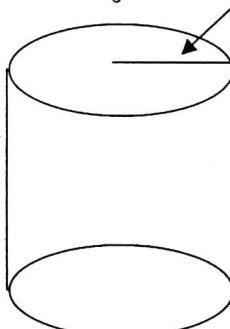
รูป E และ F มีขนาดเท่ากัน

$$\begin{aligned} \text{จะได้พื้นที่} &= 2 \times \text{กว้าง} \times \text{ยาว} \\ &= 2 \times 4 \times 6 \\ &= 48 \text{ ตารางเมตร} \end{aligned}$$

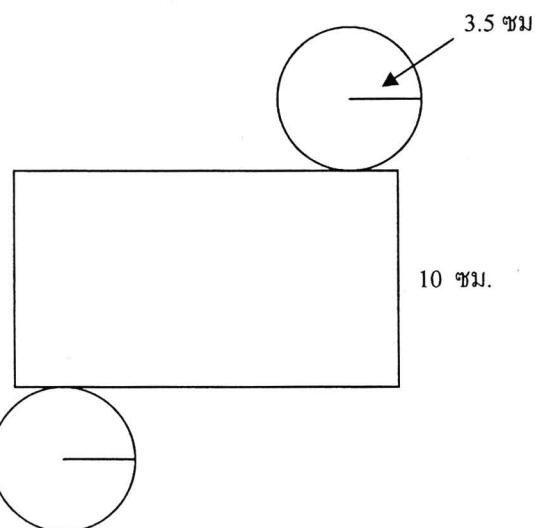
ดังนั้น พื้นที่ห้องหมดเท่ากับ $48 + 60 + 40$

$$= 148 \text{ ตารางเมตร}$$

4. ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า พื้นที่ห้องหมดที่หาได้ในทางคณิตศาสตร์เรียกว่า พื้นที่ผิว

<p>5. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายความสัมพันธ์ของรูปคลี่ รูปสามมิติ และพื้นที่ผิว</p> <p>6. ครูนำตัวอย่างที่ 1 ให้นักเรียนคุ้มเป็นตัวอย่างรูปแบบในการแก้โจทย์ปัญหา ในความรู้ที่ 1</p> <p>7. ครูให้นักเรียนทำตัวอย่างที่ 2 และ 3 <u>ตัวอย่างที่ 2</u> ปริซึมฐานสามเหลี่ยมมุมฉาก มีด้านประ搔บมุม歌唱ยาว 3 และ 4 เซนติเมตร ข้างปริซึมนี้มีความยาว 15 เซนติเมตร อยากราบว่าปริซึมอันนี้มีพื้นที่ผิวเท่าไร <u>ตัวอย่างที่ 3</u> ห้องทรงสี่เหลี่ยมมุม歌唱ห้องนี้ มีฐานยาวด้านละ 5 เมตร และสูง 6 เมตร ถ้าต้องการทาสีเพดานและผนังห้องภายในทั้งลีด้าน บริเวณที่ทาสีจะมีพื้นที่เท่าไร</p> <p>8. ครูให้นักเรียนที่แก้ปัญหาโดยใช้วิธีที่แตกต่างกันออกมานำเสนอ จากนั้นครูจึงร่วมอภิปรายถึงวิธีที่แตกต่างกันนี้</p> <p>9. ครูให้นักเรียนช่วยกันคิดหาวิธีในการแก้ปัญหาตัวอย่างที่ 4 <u>ตัวอย่างที่ 4</u> ปลากระปองอีห้อหนึ่งบรรจุในกระปองทรงกระบอกสูง 10 เซนติเมตร รัศมีของฐานยาว 3.5 เซนติเมตร ถ้าต้องการปิดฝาด้านข้างของกระปอง จำนวน 500 กระปอง อยากราบว่า ในแต่ละวันจะต้องใช้กระดาษสำหรับทำฝากระปองเป็นพื้นที่เท่าไร (กำหนดค่า $\pi \approx 3.14$)</p> <p>10. ครูให้นักเรียนที่แก้ปัญหาโดยใช้วิธีที่แตกต่างกันออกมานำเสนอ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนสามารถบอกได้ว่าพื้นที่ผิวคือ พื้นที่ทั้งหมดของรูปทรงสามมิติ ซึ่งเมื่อคลี่รูปสามมิตินั้น จะทำให้สะดวกในการหาพื้นที่ผิวของรูปนั้น - นักเรียนทำตัวอย่างที่ 2 และ 3 ตามรูปแบบในการแก้โจทย์ปัญหาที่ครูกำหนดมา - นักเรียนอาจใช้การวัดรูปสามมิติและรูปคลี่เข้ามาช่วยในการแก้ปัญหา ดังนี้ 3.5 ซม. <p>10 ซม.</p>
---	--

โจทย์ต้องการให้หากระดายสำหรับทำฉลากปิดด้านข้างของกระป่อง นั่นคือ หาพื้นที่ผิวด้านข้างของทรงกระบอก โดยหาได้จากความยาวรอบวง \times ความสูง ซึ่งถ้าคลี่รูปออกมาระหว่าง คือ ส่วนที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ดังรูป

สำหรับการหาความยาวของส่วนที่คลื่อออกมานั้น เราสามารถหาได้จากความยาวรอบวงของวงกลมคือ $2\pi r$ จะได้ $2 \times 3.14 \times 3.5 \approx 21.98$ ซม. ดังนั้นกระดายที่ใช้ในการทำฉลากปิดกระป่องจำนวน 500 กระป่อง หาได้จากการหาพื้นที่ของสี่เหลี่ยมผืนผ้า คือ กว้าง \times ยาว $\approx 500 \times 21.98 \approx 10,990$ ตารางเซนติเมตร ในแต่ละวันจะต้องใช้กระดายสำหรับทำฉลากคิดเป็นพื้นที่ประมาณ 10,900 ตารางเซนติเมตร

11. ครูให้นักเรียนทำตัวอย่างที่ 5 และ 6
ตัวอย่างที่ 5 ทรงกระบอกแท่งหนึ่งมีพื้นที่ผิว 528 ตารางเซนติเมตร ถ้าทรงกระบอกนี้มีรัศมี 7 เซนติเมตร อยากร้าบว่า ทรงกระบอกนี้มีความสูงเท่าไร

- นักเรียนทำตัวอย่างที่ 5 และ 6 ตามรูปแบบในการแก้โจทย์ปัญหาที่ครูกำหนดมา

<p><u>ตัวอย่างที่ 6</u> ท่อเหล็กruปทรงกระบอกกลาง ท่อนหนึ่งยาว 8 นิ้ว หนา 2 นิ้ว และเส้นผ่าน ศูนย์กลางภายนอกยาว 10 นิ้ว จงหาพื้นที่ผิว ทั้งหมดของท่อเหล็กอันนี้</p> <p>12. ครูให้นักเรียนที่เก็บปุญหาโดยใช้วิธีที่ แตกต่างกันออกแบบนำเสนอ</p>	
<p>ขั้นสรุป</p> <p>1. ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปวิธีการหาพื้นที่ ผิวของปริซึมและทรงกระบอก</p>	<ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ผิวของปริซึมเท่ากับพื้นที่ทั้งหมดของรูปคลี่ ของปริซึม ใน การหาพื้นที่ผิวของปริซึมสำหรับ ส่วนที่เป็นฐานที่เหมือนกัน สามารถหาพื้นที่อันใด อันหนึ่งแล้วนำมามูณสองก็จะได้พื้นที่ฐานทั้งหมด และพื้นที่แต่ละหน้าของปริซึมจะเป็นรูป สี่เหลี่ยมผืนผ้า - พื้นที่ผิวของทรงกระบอกเท่ากับพื้นที่ทั้งหมดของ รูปคลี่ของทรงกระบอก โดยส่วนฐานที่เหมือนกัน ทั้งสองค้านสามารถหาพื้นที่อันใดอันหนึ่งแล้ว นำมามูณสองก็จะได้พื้นที่ฐานทั้งหมด
<p>ขั้นให้งาน</p> <p>1. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 5 เป็น^{ที่} การบ้าน พร้อมทั้งให้นักเรียนเขียนบันทึก^{ที่} การเรียนรู้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ 5 เป็นการบ้าน พร้อมทั้ง เขียนบันทึกการเรียนรู้

สื่อการเรียนการสอน

1. กระดาษหารที่มีตัวอย่างที่ 1 - 6
2. กระดาษหารที่เฉลยตัวอย่างที่ 1 – 6
3. กระดาษสำหรับให้นักเรียนวาดรูป
4. แบบฝึกหัดที่ 5

การวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้

วิธีวัดและประเมินผล

1. สังเกตจากการทำกิจกรรม และการตอบคำถามของนักเรียน
2. การเขียนบันทึกการเรียนรู้
3. การทำแบบฝึกหัดที่ 5

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

1. นักเรียนส่วนใหญ่ตอบได้ถูกต้อง
2. เกณฑ์การประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัด โดยจะประเมินความถูกต้อง
‘ ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้’

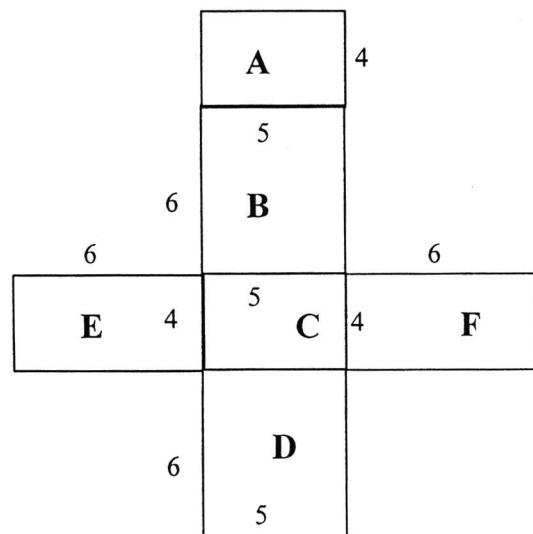
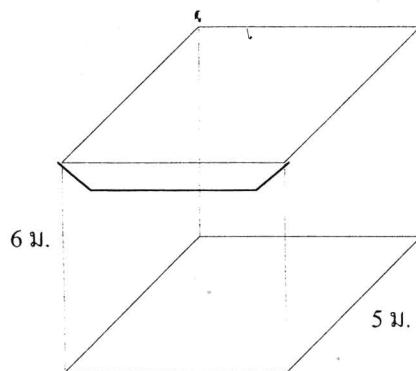
80% ขึ้นไป	=	ดีมาก
70 – 79 %	=	ดี
60 – 69 %	=	ปานกลาง
50 – 59 %	=	พอใช้
ต่ำกว่า 50 %	=	ไม่ผ่านเกณฑ์

ใบความรู้ที่ 1

ตัวอย่างรูปแบบที่ใช้ในการแก้โจทย์ปัญหา

ตัวอย่างที่ 1 ให้นักเรียนหาพื้นที่ผิวของปริซึมฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้า กำหนดกว้าง 4 เมตร ยาว 5 เมตร สูง 8 เมตร

วัดรูปสามมิติ และรูปคลี่

แนวคิดในการหารากำตอบ หาพื้นที่ของรูปสี่เหลี่ยม A , B , C , D , E และ F และรวมกัน หรือ หาพื้นที่ของ $(A + C) + (B + D) + (E + F)$

วิธีทำ

รูป A และ C มีขนาดเท่ากัน

$$\begin{aligned}
 \text{จะได้พื้นที่} &= 2 \times \text{กว้าง} \times \text{ยาว} \\
 &= 2 \times 4 \times 5 \\
 &= 40 \text{ ตารางเมตร}
 \end{aligned}$$

รูป B และ D มีขนาดเท่ากัน

$$\begin{aligned}
 \text{จะได้พื้นที่} &= 2 \times \text{กว้าง} \times \text{ยาว} \\
 &= 2 \times 5 \times 6 \\
 &= 60 \text{ ตารางเมตร}
 \end{aligned}$$

รูป E และ F มีขนาดเท่ากัน

$$\begin{aligned}\text{จะได้พื้นที่} &= 2 \times \text{กว้าง} \times \text{ยาว} \\ &= 2 \times 4 \times 6 \\ &= 48 \text{ ตารางเมตร}\end{aligned}$$

$$\text{พื้นที่ทั้งหมดเท่ากับ } 48 + 60 + 40 = 148 \text{ ตารางเมตร}$$

ตรวจสอบ หาพื้นที่ของสี่เหลี่ยมผืนผ้าแต่ละรูปแล้วนำมารวบกัน

รูป A มีพื้นที่ 20 ตารางเซนติเมตร

รูป B มีพื้นที่ 30 ตารางเซนติเมตร

รูป C มีพื้นที่ 20 ตารางเซนติเมตร

รูป D มีพื้นที่ 30 ตารางเซนติเมตร

รูป E มีพื้นที่ 24 ตารางเซนติเมตร

รูป F มีพื้นที่ 24 ตารางเซนติเมตร

$$\text{พื้นที่ทั้งหมด คือ } 20 + 30 + 20 + 30 + 24 + 24 = 148 \text{ ตารางเซนติเมตร}$$

ดังนั้น พื้นที่ผิวของปริซึมฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้า คือ 148 ตารางเซนติเมตร

แบบฝึกหัดที่ 5

ให้นักเรียนแก้โจทย์ปัญหาต่อไปนี้

1. ปริซึมฐานสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีความกว้าง 3 เซนติเมตร ยาว 4 เซนติเมตร สูง 5 เซนติเมตร

อยากรู้ว่าปริซึมอันนี้มีพื้นที่ผิวเท่าไร

วัดรูปสามมิติ และรูปคลี่

แนวคิดในการหาคำตอบ

วิธีทำ

ตรวจสอบ

2. ช่องโถแಡต์เท่งหนึ่งเป็นรูปประดิษฐ์สามสามเหลี่ยมมุมฉาก ที่มีความยาวของค้านประกอบมุม
ฉากยาว 8 เซนติเมตร และ 6 เซนติเมตร สูง 12 เซนติเมตร ถ้าต้องการห่อช่องโถแಡต์เท่งนี้ด้วย
กระดาษห่อของขวัญ อย่างทราบว่า ต้องไปซื้อกระดาษห่อของขวัญมาอย่างน้อยเท่าไร
คาดรูปสามมิติ และรูปคลื่น

แนวคิดในการหาคำตอบ

วิธีทำ

ตรวจคำตอบ

3. ปริซึ่มฐานสามเหลี่ยมหน้าจั่วซึ่งมีด้านประกอบมนูนยอดยาวค้านละ 13 เซนติเมตร และฐานยาว 24 เซนติเมตร ถ้าปริซึ่มนี้ยาว 25 เซนติเมตร จงหาพื้นที่ผิวทั้งหมดของปริซึ่มนี้
ภาครูปสามมิติ และรูปคลี่

แนวคิดในการหาคำตอบ

วิธีทำ

ตรวจสอบ

4. กระปองปิดหัวท้ายรูปทรงกระบอกใบหนี่งมีพื้นที่ฐานข้างละ 154 ตารางเซนติเมตร สูง 10
เซนติเมตร จงหาพื้นที่ผิวทั้งหมด
ว่าด้วยรูปสามมิติ และรูปคลี่

แนวคิดในการหาคำตอบ

วิธีทำ

ตรวจสอบ

5. จะต้องใช้กระดาษตัดเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามีความกว้างและความยาวกี่เซนติเมตร สำหรับปิด
รอบข้างกระป้องทรงกระบอกใบหนึ่งสูง 12 เซนติเมตร และฐานมีรัศมียาว 3.5 เซนติเมตร
ภาครูปสามมิติ และรูปคลื่น

แนวคิดในการหาคำตอบ

วิธีทำ

ตรวจสอบ

แบบบันทึกหลังการสอน
วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง พื้นที่ผิวและปริมาตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วันที่ เดือน..... พ.ศ. 2553 เวลา

ภาคที่ เรื่อง

จำนวนนักเรียน..... คน

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผลการปฏิบัติของ นักเรียน	ปัญหาที่พบ	แนวทางการแก้ไข
การนำเสนอสู่บุพเพรียน		
การทำกิจกรรมของ นักเรียน		
การทำใบงาน / แบบฝึกหัด		

2. การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	ประเมินจาก	วิธีการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
พฤติกรรมที่แสดงออก	<ul style="list-style-type: none"> - การตอบคำถาม - การนำเสนอผลงาน - การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน 	สังเกตจาก พฤติกรรมที่แสดงออก		

3. รายละเอียดผลการปฏิบัติงานของนักเรียน

1. การทำแบบฝึกหัด

1.1 ปริมาณ (คนที่ทำ / ไม่ทำ , ทำกี่ข้อ)

.....
.....
.....

1.2 คุณภาพ (ลักษณะ / วิธีการทำ / ความถูกต้อง / ความเรียบร้อยของงาน)

.....
.....
.....

4. อื่นๆ

.....
.....
.....

ลงชื่อ ผู้บันทึก

(นางสาวเบญจวรรณ นันดาเครือ)

...../...../.....

แบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปเรขาคณิตสองมิติ และสามมิติ

1. ถ้าพรุ่งนี้ต้องสอบเรื่องที่เรียนในวันนี้ แล้วนักเรียนได้รับมอบหมายให้เป็น ติวเตอร์สอนเพื่อนๆ ในห้อง นักเรียนจะสอนอย่างไร
-
.....
.....
.....

2. วันนี้เพื่อนๆ ได้เรียนรู้อะไรบ้างเอ่ย
-
.....
.....
.....

3. สิ่งที่ยังสงสัยและไม่เข้าใจวันนี้ (แต่ไม่กล้าถามครูในห้องจี๊ด)
-
.....
.....
.....

4. ข้อเสนอแนะเจ้าค่า
-
.....
.....
.....

By No.

Date/..... /.....

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาระดับพื้นที่ผิวและปริมาตร

**แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาระดับพื้นที่ผิวและปริมาตร
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาระดับพื้นที่ผิวและปริมาตรฉบับนี้เป็นข้อสอบอัตนัย จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 4 คะแนน รวม 20 คะแนน
2. ให้นักเรียนแสดงวิธีทำและหาคำตอบทุกข้อ และเลือกใช้ค่า π ตามความเหมาะสม
3. เวลาในการสอบ 60 นาที

หลักเกณฑ์ในการให้คะแนน

คะแนน	ความหมาย
4	นักเรียนว่าครูป้าโจทย์ปัญหาได้ถูกต้อง เขียนแนวคิดในการแก้ปัญหาได้ แสดงการคำนวณ และหาคำตอบได้ถูกต้อง เขียนแสดงการตรวจสอบสิ่งที่โจทย์ต้องการ
3	นักเรียนว่าครูป้าได้ถูกต้อง เขียนแนวคิดในการแก้ปัญหาได้ แสดงการคำนวณและหาคำตอบได้ถูกต้อง แต่ไม่ได้ตรวจสอบสิ่งที่โจทย์ต้องการ
2	นักเรียนว่าครูป้าได้ถูกต้อง เขียนแนวคิดในการแก้ปัญหาได้ แต่แสดงการคำนวณหาค่าไม่ถูกต้อง
1	นักเรียนว่าครูป้าได้ถูกต้อง
0	นักเรียนไม่เขียนอะไรเลย

1. พีระมิดฐานสี่เหลี่ยมจตุรัสมีค้านยาวด้านละ 10 นิ้ว สูง 12 นิ้ว จะมีพื้นที่ผิวและปริมาตรเท่าไร

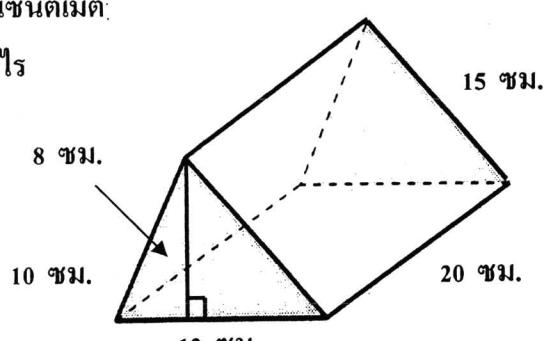
รูปที่วัด

แนวคิดในการแก้ปัญหา

วิธีการแก้ปัญหา

ตรวจคำตอบ

2. ปริซึมฐานสามเหลี่ยมที่มีฐานยาว 12 เซนติเมตร สูง 8 เซนติเมตร มีด้านประกอบมนุษยอดยาวด้านละ 10 เซนติเมตร และ 15 เซนติเมตร
อยากรบานว่าปริซึมนี้มีพื้นที่ผิวเท่าไร

รูปที่วัด

แนวคิดในการแก้ปัญหา

วิธีการแก้ปัญหา

ตรวจสอบ

3. ถังน้ำรูปทรงกระบอกมีเส้นผ่านศูนย์กลางของฐานยาว 14 นิ้ว และถังน้ำสูง 10 นิ้ว มีน้ำอยู่ในถัง 462 ลูกบาศก์นิ้ว อย่างทราบว่าระดับน้ำในถังต่ำกว่าปากถังกี่นิ้ว

รูปที่วัด

แนวคิดในการแก้ปัญหา

วิธีการแก้ปัญหา

ตรวจสอบ

4. จงหาพื้นที่ผิวของปริซึมฐานสี่เหลี่ยมคางหมูที่มีความสูง 4 เซนติเมตร และ ความยาว ของด้านคู่ข้างนานายาว 8 และ 12 ซม. ส่วนความยาวของอีกสองด้านที่เหลือยาวด้านละ 5 เซนติเมตร ถ้าปริซึมนี้มีความสูง 10 เซนติเมตร

รูปที่ วาด

แนวคิดในการแก้ปัญหา

วิธีการแก้ปัญหา

ตรวจคำตอบ

5. กรวยกลมอันหนึ่งปริมาตร 1,232 ลูกบาศก์เซนติเมตร รัศมียาว 7 เซนติเมตร องหาว่า
กรวยกลมอันนี้สูงเท่าไร

รูปที่ว่าด้วย

แนวคิดในการแก้ปัญหา

วิธีการแก้ปัญหา

ตรวจคำตอบ

ภาคผนวก ๔

ตัวอย่างการคำนวณที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถ
เรื่องพื้นที่ผิวและปริมาตร

1. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หากโดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์แอลfa (α - Coefficient) ของครอนบาก ใช้หากความเชื่อมั่นของข้อสอบแบบอัตนัย ใช้สูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum_{i=1}^k s_i^2}{s_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อในแบบทดสอบ
	s_i^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบในแต่ละข้อ
	s_t^2	แทน	ความแปรปรวนของข้อสอบทั้งหมด

$$\alpha = \frac{5}{4} \left[1 - \frac{5.88}{15.55} \right]$$

$$= 0.78$$

2. หาค่าความยาก (Index of Difficulty : p) และค่าอำนาจจำแนก (Index of Discrimination : r) ใช้สูตรดังนี้

$$\text{ค่าความยาก (Index of Difficulty)} = \frac{s_h + s_l - (n_t)(x_{\min})}{n_t(x_{\max} - x_{\min})}$$

เมื่อ	s_h	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มสูง
	s_l	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มต่ำ
	x_{\max}	แทน	คะแนนสูงสุดที่ได้
	x_{\min}	แทน	คะแนนต่ำสุดที่ได้
	n_t	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำรวมกัน

$$\text{ค่าอำนาจจำแนก (Index of Discrimination : r)} = \frac{s_h - s_l}{n_t(x_{\max} - x_{\min})}$$

เมื่อ	s_h	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มสูง
	s_l	แทน	ผลรวมของคะแนนกลุ่มต่ำ
	x_{\max}	แทน	คะแนนสูงสุดที่ได้
	x_{\min}	แทน	คะแนนต่ำสุดที่ได้
	n_t	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำรวมกัน

ค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ เป็นดังนี้

ข้อ	ค่า p	ค่า r
1	0.25	0.50
2	0.45	0.70
3	0.44	0.80
4	0.40	0.80
5	0.23	0.33

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างการเขียนแบบบันทึกการเรียนรู้ของนักเรียน

ກារອາຄຽບສໍາມັລືຈາກຫອງຈິງ

1. ວິນເນື້ອເພື່ອຄະນູນເກີດໄມ່ສ່າຍເໜີແນວ ແລ້ວຕ້ອງການໃຫ້ເຮົາຂ່າຍອອັບາຍເນື້ອນໄຟເວົ້ອງນີ້ໃໝ່ຝຶ່ງ ຊົ່ງຈະໄປຄາມຄຽງຕຸ້ມ ກົດອາການເກຮັງໃຈ ບັນເລື້ອງ ບັນເລື້ອງ ເຮົາເກົ່າໃຈໄຟເວົ້ອງນີ້ດ້ວຍສີ ເຮົາລະອອັບາຍໃຫ້ເພື່ອນເຫັນໄດ້ອ້ອງຢ່າງ

ຮ່າງທີ່ມີຄວາມຮັບຮັດໃຫຍ້ ໂດຍມີຄວາມຮັບຮັດໃຫຍ້ ໂດຍມີຄວາມຮັບຮັດໃຫຍ້
ຈຳເປົ້າໃຫຍ້ ຖ້າມີຄວາມຮັບຮັດໃຫຍ້ ໂດຍມີຄວາມຮັບຮັດໃຫຍ້
ໂທ່ານີ້ແມ່ນ ຖ້າມີຄວາມຮັບຮັດໃຫຍ້ ໂດຍມີຄວາມຮັບຮັດໃຫຍ້
ຕະຫຼາດ: ຂໍມອງຈາກຈຳເຫັນກັບ ແລ້ວຈຳເຫັນກັບຮ່າງທີ່

2. ສິ່ງທີ່ຢັ້ງກັງລະສົບສ້າຍ ຕ້າໄຟຄາມວັນນີ້ ນອນໄຟ່ລັບແນ່ງ

ເຊີ້ມຕິ້ວີ່ ສັນຍາລົດນີ້ເຖິງໃຈ ເຊົາ: ຄຸນ໌ຈົ່ງ/ສາວລີ/ຕິຫ່າງໜັກ/ຂ່ອງຕ່າຍ

3. ຂ້ອເສນອແນະ

ດູນເຄີ້ມຕິ້ວີ່ ຂົງກັນເມືອງອະນາໄມທີ່ ແລ້ວ ສັນຍາລົດນີ້ລັງ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ – สกุล

นางสาวเบญจวรรณ นันดาเครือ

วัน เดือน ปี เกิด

31 มกราคม 2526

ประวัติการศึกษา

ปีการศึกษา 2540

สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น

โรงเรียนพะ夷าพิทยาคม อําเภอเมือง จังหวัดพะ夷า

ปีการศึกษา 2543

สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย

โรงเรียนพะ夷าพิทยาคม อําเภอเมือง จังหวัดพะ夷า

ปีการศึกษา 2547

สำเร็จการศึกษาปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

